

Δικαίωμα και υποχρέωση της Ιεράς συνόδου και οι συνέπειες του προτεινόμενου νόμου

[Αυτοκέφαλες Εκκλησίες / Εκκλησία της Ελλάδος](#)

Εισηγητής στην έκτακτη Ιεραρχία που συγκλήθηκε την Τρίτη, 23 Ιανουαρίου 2024, ήταν ο Μητροπολίτης Μεσογαίας και Λαυρεωτικής κ. Νικόλαος ο οποίος ανέπτυξε το θέμα: «Εκκλησία και “θέσπιση γάμου μεταξύ ατόμων του ιδίου φύλου”».

Παραθέτουμε δύο αποσπάσματα από την εισήγηση που έτυχε ομόφωνης αποδοχής από το Σώμα της Ιεραρχίας.

Στην ενότητα **“ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΚΑΙ ΥΠΟΧΡΕΩΣΗ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ”**, ο Μητροπολίτης Μεσογαίας σημειώνει:

Μέσα στην έντονη ατμόσφαιρα τῶν τελευταίων εβδομάδων φάνηκε ὅτι ἀμφισβητήθηκε τὸ δικαίωμα καὶ ἡ ὑποχρέωση τῆς Ἐκκλησίας νὰ ἐκφράσει τὶς ἐπιφυλάξεις της καὶ φυσικὰ νὰ ἀντιδράσει.

Πιστεύουμε, ὅτι ἡ Πολιτεία ποὺ σκοπὸ ἔχει τὴν προστασία τῆς ἀξιοπρέπειας τῶν πολιτῶν, θὰ ἔπρεπε νὰ ἐπιζητεῖ τὴ βοήθεια τῆς Ἐκκλησίας, καὶ τὴ συμβουλή καὶ τὴ συμβολή της, ἰδίως ὅταν ὁ Πρωθυπουργὸς ἐπικαλεῖται τὴν ἐλευθερία τῆς συνειδήσεως γιὰ τοὺς βουλευτὲς τῆς παρατάξεως του, δηλαδή τὴν ἐσωτερικὴ τους αἴσθηση περὶ τῆς ἀνθρώπινης ἀξίας καὶ τιμῆς. Αὐτὸ εἶναι συνείδηση.

Ὅταν λοιπὸν ἡ Ἐκκλησία ὑποστηρίζει ὅτι τὸ νομοθέτημα καὶ ἡ ἐπιχειρούμενη παρέμβαση στὶς ἀρχές τοῦ οἰκογενειακοῦ δικαίου, ὅπως παρουσιάζεται, πλήττει καίρια τὴν ἀνθρώπινη ἀξία καὶ τὴν οἰκογένεια, φυσικὰ καὶ πρέπει νὰ ὑψώσει τὴ φωνή της καὶ μάλιστα δυναμικὰ νὰ ἀσκήσει τὴν ἐπιρροή της. Ἐὰν σιωπήσει ἢ ἀδρανήσει, αὐτοκαταργεῖται.

Ἡ οἰκογένεια εἶναι κύτταρο καλλιέργειας τῶν μελῶν της, συζύγων καὶ παιδιῶν. Ἀπαραίτητη προϋπόθεση λειτουργίας της εἶναι νὰ συντηρεῖ τὶς ἠθικὲς ἀρχές ποὺ ὁπωσδήποτε ἐναρμονίζονται μὲ τοὺς φυσικοὺς ὅρους. Κάθε παραβίαση καὶ ἀλλοίωση τῆς φυσιολογίας ἀντιβαίνει στὴν ἠθικὴ. Κάθε ἀνατροπὴ τῆς ἠθικῆς ἀποδομεῖ τὴν ἀξία τοῦ ἀνθρώπου. Ὅταν ἡ ἀνθρώπινη ἀξία, γιὰ τὴν ὁποία ἀγωνίζεται ἡ Ἐκκλησία, κατακρημνίζεται, τότε καὶ ἡ ἀξιοπρέπεια, τὴν προστασία τῆς ὁποίας ἔχει ἡ Πολιτεία, καταρρακώνεται.

Ἐπιπλέον, ἡ Πολιτεία ζητεῖ ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία μεταξὺ ἄλλων νὰ στηρίξει τὴν οἰκογένεια. Καὶ ἡ Ἐκκλησία τὸ κάνει ἀπὸ αἰώνων, μάλιστα μὲ μεγάλη χαρὰ καὶ φροντίδα, τόση ποὺ τὴν ἀναγνωρίζουν οἱ πάντες, πολὺ πρὶν ἢ Κυβέρνηση σκεφθεῖ νὰ συστήσει Ὑπουργεῖο Οἰκογένειας, ἔχει δὲ ἀναβιβάσει τὸν γάμο, τὴ θεμελίωσή της, σὲ μυστήριον. Γιατὶ λοιπὸν τώρα ἀντιδροῦν στὴν κατάθεση τῆς μακροχρόνιας ἐμπειρίας της καὶ ἐπιδιώκουν τὴ φίμωση τοῦ λόγου της; Δὲν ὑποστηρίζουμε οὔτε νεκρὸ ἰδεολόγημα οὔτε πολιτικὴ σκοπιμότητα. Οὔτε προστατεύουμε τὸν συντηρητισμὸ μας. Ἡ οἰκογένεια καὶ ὁ γάμος δὲν εἶναι «δικαιώματα» κάποιων, εἶναι θεσμοί. Γι' αὐτοὺς ἀγωνιζόμαστε καὶ καταθέτουμε ὑπεύθυνα τὴν ἐκτίμηση καὶ τὴν ἐμπειρία μας. Δὲν μπορεῖ νὰ ἰσχυρίζονται μὲ ψυχρὴ καρδιά ὅτι «νομοθετοῦν γιὰ ὅλη τὴν κοινωνία. Ἡ ὀπτικὴ γωνία μίας Πολιτείας, εἶναι ἀναγκαστικὰ εὐρύτερη ἀπ' ὅ,τι εἶναι μίας θρησκείας». Ἡ Ἐκκλησία δὲν εἶναι μιὰ θρησκεία. Αὐτὸ κατάλαβαν τόσα χρόνια; Ὅσοι ἔτσι σκέπτονται εἶναι καὶ ἀπροσγείωτοι καὶ ἄδικοι. Γι' αὐτὸ καὶ νομοθετοῦν καὶ αὐθαίρετα καὶ λάθος.

Σε άλλο σημείο της εισηγήσεώς του ο Σεβασμιώτατος αναφέρεται στις “ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ ΤΟΥ ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΟΥ ΝΟΜΟΥ”.

Αναλυτικά γράφει:

Τὸ φαινόμενο τῆς νομικῆς θεσμοθέτησης τοῦ γάμου μεταξύ δύο ἀτόμων τοῦ ἰδίου φύλου, δὲν ἔχει ρίζες στὴν ἱστορία, σὲ κανένα πολιτισμὸ καὶ σὲ καμία θρησκεία, πουθενὰ δὲν τὸ συναντοῦμε. Ποτὲ ἡ ὁμοφυλοφιλικὴ συμβίωση δὲν χαρακτηρίσθηκε ὡς οἰκογένεια. Οἱ κοινωνίες ὅμως λειτούργησαν, προχώρησαν, ἀναπτύχθηκαν, ἐξελίχθηκαν, δημιουργήσαν πολιτισμό. Τὸ ἐπιχειρούμενο πείραμα, ἀντὶ νὰ λύσει προβλήματα, θὰ γεννήσει καὶ θὰ τὰ πολλαπλασιάσει.

(α) Τυχὸν ψήφιση τοῦ νόμου θὰ δημιουργήσει σύγχυση μεταξύ τοῦ τί εἶναι φυσικὸ καὶ τί ὄχι, τί ἠθικὸ καὶ τί ἁμαρτία, τί οἰκογένεια καὶ τί συμβιωτικὴ ὁμάδα. Ἡ ἀλλοίωση τῶν κοινωνικῶν ἠθῶν, ὁ ἐθισμὸς στὸ ἐλκυστικὸ παράξενο καὶ ἀφύσικο, ἡ δημιουργία νέων στερεοτύπων, ὁδηγοῦν σὲ μιὰ νέα δῆθεν ἠθικὴ ποὺ ἀντιβαίνει πλήρως στὴν ἠθικὴ τοῦ Εὐαγγελίου, τῆς ἱστορίας, τῆς ἐλληνικῆς παράδοσής μας.

(β) Ἡ ὁμοφυλοφιλία ὡς ισότιμη νομικὰ πρὸς τὴν ἑτεροφυλία ἐμφανίζεται ὡς ἐναλλακτικὴ πρόταση ζωῆς στὰ νέα κυρίως ἄτομα. Αὐτὸ σημαίνει ὅτι ἐπιπλέον δημιουργεῖ σύγχυση ἀνάμεσα στὸ τί εἶναι κάποιος/α, στὸ πῶς νοιώθει καὶ στὸ τί μπορεῖ νὰ γίνεῖ. Ἐὰν ἡ ταυτότητα τοῦ ἀτόμου εἶναι ἐπιλέξιμη, τότε μπορεῖ νὰ δοκιμάσει, νὰ πειραματισθεῖ, μὲ πιθανότατα ἀθεράπευτες συνέπειες. Ἡ ἀνθρώπινη

όντολογία μεταλλάσσεται καταστροφικά, αποκτᾷ προοπτική υπαρκτικοῦ θανάτου. Καὶ ὅλα αὐτὰ μὲ τὴν ἀπόλυτη εὐθύνη τῆς Κυβέρνησης.

(γ) Τὸ πρόβλημα γίνεται ἰδιαζόντως μεγάλο ὅταν μέσω τῆς ἐκπαίδευσης καὶ τῆς σχετικῆς νομοθέτησης ἐπιβάλλεται στὰ παιδιὰ μιὰ ἀγωγή σύμφωνα μὲ τὴν ὁποία παρουσιάζεται τὸ ἀφύσικο καὶ ὅπωςδήποτε μὴ ἐπιστημονικὰ τεκμηριωμένο καὶ ἐμπειρικὰ ἀποδεδειγμένο ὡς φυσικὸ καὶ κυρίως ὡς προοδευτικὸ, σύγχρονο, ἀπελευθερωτικὸ καὶ φυσικὰ ὡς ἐπιλέξιμο καὶ ἐπιθυμητό.

(δ) Ὅταν αὐτὸς ὁ τύπος ζωῆς καὶ οἰκογένειας προβάλλεται ὡς κάτι σύγχρονο, εὐκόλα μπορεῖ νὰ γίνει μόδα καὶ ἀντὶ νὰ βοηθήσει κάποιους λίγους ποὺ βρίσκονται σὲ αὐτὴν τὴν κατάσταση, νὰ πολλαπλασιάσει ἐπικίνδυνα τὴν παρέκκλιση ἀπὸ τὴ φυσικὴ ὁδὸ καὶ ἐκτροπὴ. Ἡ λάθος εἰκόνα δημιουργεῖ ἀσθένεια, ἡ ὁποία μεταδίδεται ταχύτατα, δεδομένου ὅτι τὰ ἄτομα αὐτὰ ἔχουν τὴν τάση νὰ προβάλλουν τὸν τύπο τῆς ζωῆς τους ὡς πρότυπο δῆθεν ἀπελευθέρωσης, νὰ παρελαύνουν καμαρωτὰ καὶ μὲ ὑπερηφάνεια καὶ ἔτσι νὰ δημιουργοῦν ἐθισμό καὶ ἐξοικείωση, μεταμορφώνοντας τὸ φαινόμενο σὲ κατάσταση, κάτω ἀπὸ τὰ χαμόγελα καὶ τὰ χειροκροτήματα τῶν ἀπερισκέπτως νομοθετούντων.

(ε) Ὅπως πάλι ὑποστηρίζει ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀλβανίας κ. Ἀναστάσιος, «ἡ διαιώνιση τῆς ἀνθρωπότητας ἔχει στηριχθεῖ στὴν ὕπαρξη δύο φύλων καὶ στὴν ἔνωσή τους. Ἀντίθετα, ἓνας τέτοιος νόμος προσβάλλει τὴ δημιουργία... Δὲν ἀποτελεῖ κοινωνικὴ πρόοδο ἀλλὰ σύγκρουση μὲ τὴ φυσικὴ τάξη, κατήφορο» (21.1.2024).

(στ) Ἡ πιθανότητα ἀφοῦ ψηφισθεῖ ὁ νόμος ὡς προτείνεται ἀργότερα νὰ συμπεριλάβει καὶ τὴν προσφυγὴ σὲ δυνατότητες ποὺ παρέχουν οἱ σύγχρονες ἀναπαραγωγικὲς τεχνικὲς, ὅπως ἡ χρῆση παρένθετης μητρότητας, ὡς παρατηρεῖ ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος, ὁδηγεῖ ἀναπόφευκτα σὲ «σκανδαλώδη ὑποτίμηση τῆς γυναίκας ὡς ἐργαλείου τεκνοποιίας, στερημένης τοῦ μητρικοῦ της ρόλου καὶ τῆς συμμετοχῆς της σὲ μιὰ ὁλοκληρωμένη οἰκογένεια. Ἀφαιρεῖ δικαιώματα καὶ ὑποτιμᾷ τὴν ἀξία της».

(Ζ) Ὁ γάμος δὲν εἶναι δικαίωμα. Εἶναι θεσμός. Τὸν προστατεύει τὸ Σύνταγμα ἐπειδὴ συντηρεῖ, ἀναπαράγει καὶ προάγει τὸ Ἕθνος. Ἀντίθετα, ἡ προπαγάνδα περὶ δικαιωμάτων καὶ ἰσότητος τῶν ὁμοφυλοφίλων στὸν γάμο καὶ ἡ τυχὸν ψήφιση τοῦ νομοσχεδίου ὑπονομεύει τὸ Ἕθνος καὶ ὑπὸ τὴν ἔννοια αὐτὴν λειτουργεῖ ἀντεθνικά. Οἱ δημογραφικὲς συνέπειες ἐνὸς τέτοιου νόμου φαντάζονται τρομακτικὲς, ἰδίως μάλιστα σὲ μιὰ χρονικὴ συγκυρία σὰν τὴν παροῦσα, ὅπου τὸ δημογραφικὸ πρόβλημα ἀποτελεῖ τὸν μεγαλύτερο κίνδυνο καὶ χαρακτηρίζεται ὡς ἐφιάλτης, μάλιστα καὶ ἀπὸ ἐπίσημα βουλευτικὰ χεῖλη, τοῦ πρ. ὑπουργοῦ κ. Τάκη Θεοδωρικάκου.

Τελικὰ, ἡ νομιμοποίηση τοῦ γάμου μεταξὺ ἀτόμων τοῦ ἰδίου φύλου, στὴν οὐσία καταστρέφει τὰ ὁμοφυλόφιλα ἄτομα, δημιουργεῖ σύγχυση στὰ φυσιολογικά, διχάζει τὴν κοινωνία, προσβάλλει τὴ φύση. Ἐπιπλέον, ὁ θεσμὸς τῆς οἰκογένειας ἀπαξιώνεται, οἱ ἠθικὲς ἀξίες ἐκφυλίζονται, ὁ ἄνθρωπος εὐτελίζεται, ἡ δημογραφικὴ ἀπειλὴ κορυφώνεται, ἡ πίστη στὸν Θεὸ κλονίζεται, ἡ νέα γενιὰ αὐτοαμφισβητεῖται, ὁ πολιτισμὸς ὅπως τὸν γνωρίζουμε καταστρέφεται. Εἶναι δυνατὸν νὰ μὴν ἀντιδράσει ἡ Ἐκκλησία;

Διαβάστε ἐπίσης:

[Αυτή είναι η εισήγηση του Μητροπολίτη Μεσογαίας στην Ιεραρχία](#)

[Μεγάλο συνέδριο για τον Μετανθρωπισμό και την Τεχνητή Νοημοσύνη στην Αθήνα](#)